

[Elsø Gregersen.]

bruge 500 mill. kr. til en udbygning af højskolen i Lundtofte til ca. 5.000 studerende.

At der er et helt urimeligt forhold mellem byggeriet i Lundtofte og i Lund, kan man også se af antallet af m²-etageareal pr. studerende. I mindretallets udtalelse anføres det, at man i Lund beregner 21,6 m², i Lundtofte ca. 60 m² pr. studerende. I modsætning hertil kommer læreanstalten i en skrivelse af 12. februar dette år, aftrykt som bilag I i betænkningen, til det resultat, at der bruges rundt regnet netto 30 m² etageareal både i Lund og i Lundtofte. Desværre kan det ikke ses, hvordan læreanstalten er kommet til det resultat. Jeg må beklage, at man ikke har optrykt de beregninger, der ligger til grund for resultatet, når det resultat ligger så langt fra det, man kan regne sig til på grundlag af de oplysninger, der ellers foreligger. Det havde været rimeligt, om alle folketingets medlemmer havde fået en mulighed for at skønne over, hvilken beregning der er rigtig — eller dog kommer det rigtige nærmest. I særdeleshed gælder det naturligvis, at mit parti, der ikke er udvalgsberettiget, bliver dårligt stillet, når udvalgsbetænkningen først kommer i weekenden umiddelbart før lovforslagets anden behandling og betænkningen så ikke medtager fornødent materiale i et tilfælde, hvor der fra én side hævdes at være tale om arealer af nogenlunde samme størrelse, fra en anden side om det tredobbelte areal pr. studerende i Lundtofte i forhold til i Lund.

Det er imidlertid ikke bare min opfattelse, at den beløbsramme, som lovforslaget indeholder, er alt for høj; vi mener også, at mange andre ting burde have været klarlagt, før folketinget giver grønt lys for udbygningen af den nye højskole.

For det første er der, så vidt jeg kan se, ikke givet tilstrækkelig holdbar begrundelse for, at det er nødvendigt at samle Danmarks tekniske højskole og ingeniørakademiet på Lundtoftesletten. Før man træffer en sådan beslutning, burde det i hvert fald undersøges indgående, om det ikke er muligt at benytte højskolens hidtidige bygninger til ingeniørakademiet. Da det stilles i udsigt, at der senere skal bygges ingeniørakademier også i byer i Jylland, ligger der

heri i hvert fald et bevis for, at beliggenheden sammen med en teknisk højskole ikke er nødvendig. Man kan vist også tænke sig, at akademiingeniører fra København, selv om de til sin tid får ganske samme uddannelse som ingeniører fra andre, senere oprettede ingeniørakademier, uberettiget vil blive anset for bedre, netop fordi akademiet ligger samme sted som højskolen. Det vil så atter medføre, at de studerende alle søger at blive optaget på akademiet her, hvilket naturligvis vil få uheldige følger på mange måder.

For det andet kan jeg heller ikke se andet, end at det allerede før højskolens udbygning bør fastsættes, hvorledes højskolens styrelse skal være i fremtiden. Vi mener også, at styrelsesforholdene allerede nu bør ændres, så at den nye styrelse også kan udøve sin indflydelse allerede under udbygningen af højskolen.

I almindelighed må det naturligvis gælde, at der ikke bør være erhvervsrepræsentanter i styrelser for universiteter og højskoler. F. eks. ville vel ingen anse det for rimeligt, at fabrikanter af tandlægeudstyr eller medicinalvarer blev repræsenteret i tandlægehøjskolens styrelse.

For den tekniske højskole ligger forholdene dog anderledes. En betydelig del af de på højskolen uddannede civilingeniører og vel nok en endnu større del af akademiingeniørerne komme senere til at virke ikke selvstændigt, men som medarbejdere eller ledere i industrielle og andre erhvervsvirksomheder. Det må allerede af den grund synes naturligt, at erhvervene får en vis indflydelse på, hvorledes disse ingeniørers uddannelse bliver, så at erhvervene kan få størst mulig nytte af dem til styrkelse af erhvervenes konkurrencedygtighed og dermed til gavn for hele landet. Denne indflydelse er i hvert fald ikke tilstrækkeligt sikret ved den i betænkningens bilag 7 omhandlede ordning med censorer, fordi disse censorer nok skal tages uden for højskolens lærerpersonale, men kan tages f. eks. blandt embedsmænd i andre statsinstitutioner.

Man vil da også bemærke, at der i undervisningsministeriets skrivelse, bilag 7, stadig kun tales om, at der er sikret „kredse uden for højskolen“ indflydelse på eksamens-